

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitvlm III. Ex multiplici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

TITULUS XXX.

DE DECIMIS, PRIMITIIS, ET
OBLATIONIBUS.

CAPITULUM II.

Novum.

PARAPHRASIS.

Nter jura parochialia non minimum locum tenet jus decimarum, primitiarum, & oblationum: ideo postquam de parochijs, & quibusdam ejus juribus actum est, peculiariter jam titulo de decimis &c. subjunctione.

CAPITULUM I.

Decimam.

PARAPHRASIS.

Populus Israeliticus partem decimam frumentorum ex Legis Praecepto Leviticæ Tribui solvbat; & rursus Levitæ ex ipsis decimis partem decimam Sacerdotibus lib. 2. *Ezra c. 10. v. 37 Deuter 18. v. 23.* Erant & aliae decimæ frumentuum, quas quisque e populo in horreo separabat, ut cum in templum Jerusalem iret, eas comedeter in vestibulo templi cum Sacerdotibus, & Levitis *Deuter 11. v. 11. & 14. capite v. 22.* Sed & aliae decimæ erant, quas pauperibus recondere solebant *Deuter. 26. v. 12.* At verò primitiæ, quas de frugibus offerabant Hebrei, non erant in quantitate definitæ, sed offerentium arbitrio reliæ: erat tamen traditio Hebræorum à Magistris introducta, quod, qui plurimum dare vellet, quadragesimam partem; qui minimum, sexagesimam darent, adquaque inter quadragesimam, & sexagesimam offerre licet, quod cuique liberet; & ita, quod in Pentateuco decreatum non erat, id Magistri Hebræorum definierunt, propter Sacerdotum avaritiam, ne supra modum exigenter, ut colligatur *Eze. 6. 45. Ezechielis v. 11.*

PARAPHRASIS.

Quomodo Clerici ad decimas dandas obligentur.

Notandum. Clerici, qui decimas, aliosve fructus ex titulis Ecclesiasticis accipiunt, ex ijs libi invicem decimas non dant. At verò ex alijs præventibus suis Clerici pastoribus, à quibus spiritualia accipiunt, decimas date coguntur. Ita explicat *Suarez lib. 1 de decimis c. 17.*

Verùm hujus cap. vix aliquis hodie locus est, quia personales decimæ hodie non sunt in consuetudine; at verò in decimis realibus, spectato communi jure, attendi debet ad parochiam, intra cujus fines prædium situm *c. quoniam 13, hoc tit.* Vide, quæ dixi *lib. 4. tra. 6. c. 1. n. 3. & c. 3. n. 2.*

CAPITULUM III.

Ex multiplici.

PARAPHRASIS.

Inter Abbatem, & Conventum ex una parte, & parochum nomine Ecclesiæ sive ex altera parte transactio facta fuit, instrumento authenticō monachorum robora- ta, quod monachi parochi, & Ecclesiæ

Yy 3

ejus

358 Decret. Greg. Lib. III. Tit. XXX. Cap. IV.

ejus de frumento, & omnibus leguminibus, quamdiu sis viveret, decimas per solvere debeant, exceptis decimis minutis. Deinde vero Abbas a Pontifice privilegium obtinuit, ut de terris, quas proprijs manibus, aut sumptibus monasterium excolit, nulli teneantur solvere decimas: post acceptum privilegium, idem Abbas, colonos ex villa, monasterio a Rege Angliae donata, quae intra parochiam illam sita erat, expulit, & totam eam terram proprijs sumptibus, & laboribus coleat copit. Hoc intellectu rescriptum Hadrianus IV. ad Episcopos quosdam, ut Abbatem, & monachos ad dictam transactionem (non obstante privilegio illo, si in eo transactionis mentio nulla fuit) cum parocho initam inviolabiliter servandam, vel pacificè cum eodem componendum compellant.

SUMMARIUM.

1. Potest transfigere parochus super decimis, ita, ut non videatur opus esse auctoritate Episcopi, si transactio sit temporalis, & personalis, ad vitam parochi v.g.
2. Privilegium exemptionis a decimis non derogat speciali transactioni, qua antecessit, nisi fiat de ea in privilegio mentio.

Notandum primum. Parochus transfigere potest super decimis v. g. cum monasterio; neque videtur, opus esse auctoritate Episcopi, si transactio sit temporalis & personalis, videlicet ad vitam parochi. Ita Gl. hic v. eodem. Rebuff. de decimis q. 13. n. 33. & dixi in c. venientia 8. de transactionibus, & in disp. de alienatione thesi 8. Contrarium vero docet Abb. in c. quamvis hoc sit, opus esse auctoritate Superioris, si concessio sit ad tempus longum, aut vitam parochi. Et ita in multis discessibus observatur. Attendenda itaque est consuetudo, & statuta synodalia, in quantum tempus parochis

concessionem, seu elocationem, & conuenter transactionem liberam permittant.

Notandum secundum. Privilegium exemptionis a decimis non derogat speciali transactioni, qua antecessit, nisi de ea in privilegio mentio fiat. Ita hic, & docet 1. tra. 4. c. 23. n. 6. Ratio est duplex prima. Cum per transactionem jus parti acquisitione fuerit, non censetur Princeps ei derogare, nisi exprimat, argum. e. mandato 38. de rescriptis junctâ Gl. finale. Habent in c. extuarum 5. de auctoritate, & oportenientia c. super 15. de officio delegati. Altera, quia Papa verisimiliter non concedit privilegium, si transactionem cognitam habuerit, quandoquidem, quae semel transacta, & composita sunt inter partes, nesci di facile non debent L. causas, & de causa actionibus. quare subreptitia censetur impetratio privilegij, si antecedentis transactionis mentio non fiat, c. super 20. item scriptis.

CAPITULUM IV.

Commissum.

P AR A P H R A S I S.

Delatum fuit ad Hadrianum IV. quod monachi de Bossa Ecclesie S. MARIE, cuius parochia morabantur, decimam integrè non solverent; ea propter misericordiam Thomae Cantuariensi Archidiaconi (qui postea circa annum Christi 1170 ob Ecclesiastice immunitatis defensionem martyrio coronatus est, sub Alexandro III. Papa) ut monachos ex tempore cultis, in quibus olim domus confidebant, ad decimas integrè solvendis parochiæ compellat, sicuti, ex prusquam monachii intra parochiæ fines morantur, pendi confueverant, & sicuti omnes ex paucis decimæ persolvi integrè debeant,

SUMMA